

پیشکش دوسری کتاب مومناز محمدیہ ری
 ہوا یو گارو کہ لکھو دارم لکھو بہ دست
 خوشنودہ فی و
 نہ بری بہ کوس! دوسری کتاب
 کہ ناں رہو کوون محمدیہ
 سیدان ۱۴۱۶ھ

کتبخانوہ محمدیہ
 مومناز محمدیہ
 مولیر / پاشووری کوردمستان

شماره ۹۱ اپریل ۱۹۸۸ ۸ تاہ جونان ۱۳۶۷ سال ۱ ژانر ۱

خاوندی امین (روانغزی)
 مدیری مسئولی
 عای نالجی
 پیام :- ازبیل (هتا)
 هرچی بنوسری ونهوسری نادریتوه

آبوتی سالانه
 قلس دینار
 ۱ ۰۰۰
 ۱ ۲۵۰

اعلانات

بولابردی دوان گری بهدوسد قلعه

دانهی به ۹۰۰ قلعه

هفتهی جارک دمردجی

سفرلاتا :

ایه کوروهین ودلپاک دهشت
 بهرینه هر کاریکی گران ومهزن
 قلم پنا بهرینه بهر خدای فریاد
 بهرینه ویشتری حلت پوشی (اولاک)
 سقاه ییکی که گردان بوی نسو
 سون ویسارانی ومولوی خستو
 بهرینه یاد صلوات ودودیکی مو -
 ایستاده کوتوه یاد سره نای هم
 کره خیره که ایه همو هیوایی
 پاکوی بوگل ونیشتمان لی ده کین
 بهرینه وده ده ست بی نه کین
 مولوی دیاره وک اشعاری دنگیره
 شاری نالهی مینویات و همیشی
 تا بهرینه بهرینه بهرینه بهرینه
 سق وپاک کوردیه و صلواته
 که بهرینه بهرینه بهرینه

همه یکه غزته ییکمان نه بهرینه بهرینه
 بینین له واسوه که تم دی لهوا
 گانی عراق خوشه ویستدا بهلای
 که ی بهرینه یکه و غزته ی تیا به -
 کورپانی بهرینه بهرینه بهرینه
 غزته ییک لهه ولیردا نه بهرینه ساء
 هرچونی بو ته کاکم دایه خوم خوا
 غزته ییک بهرینه بهرینه بهرینه
 جاری بهرینه بهرینه بهرینه
 جاری نهو آواته مان هاته دی کدوا
 ناومان که وته ناو صحافه دارانی
 شافه دار دوی نهو رانمان گرایه
 وه هر فاشناسی ومصلحت بنیک
 نه توانی نیک وید حال و احتیاجانی
 اجتماعی قوم ولته کهی خوی
 بکه بهرینه بهرینه بهرینه
 وکم وکوری ولات بهرینه ودرو
 نیک پاک وذهن وفکر یکی روناک
 وه نختا لایره غزته کدوه هر
 کار بهرینه بهرینه بهرینه
 گداری وزمانداری خوی جی به
 جی بی بکا هم عموی لی نمون نهی
 هم ازی چاک خوی قشانه -
 صحیفه ی روز گاروه بهرینه بهرینه
 جریده ییکی نابی زبانی نه که بهرینه

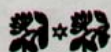
زمان بو وهواری نه کرد دیاره هر
 بهش خورادو نان بر او نهی
 وانخوا روای بیسینی غزته مان
 بو بو غزته که بشان تفرقه جو نیه
 تفریق بکا لهجایی بهرینه بهرینه
 نه کاکو نگو خومان بهرینه بهرینه
 ماک وکالی تورکیه مان دی -
 خدمتکار وط فداره بهرینه بهرینه
 یک آیینی ورا بهرینه بهرینه
 لایک بهرینه بهرینه بهرینه
 نهو لهه بهرینه بهرینه بهرینه
 ایستاده نکا لهه بای فکرو قلم و
 خبرخوا های ولات نه کین له آثار
 واشمار وافکاری قیمتدار غزته که
 مان بی بهرینه بهرینه بهرینه
 احتیاجان بهرینه بهرینه بهرینه
 اقتصادی بهرینه بهرینه بهرینه
 گوزره رانمان له رفا عدا نهی شرو
 ادبیات بهرینه بهرینه بهرینه
 ومشکلیکمان بهرینه بهرینه بهرینه
 فکر واختصاص نهو مان بو حل
 بکن لهه بهرینه بهرینه بهرینه
 ودانی لوی بهرینه بهرینه بهرینه
 وامه سالیس فیض بهرینه بهرینه
 سالی زبازبو بهرینه بهرینه بهرینه

اطمنانه و رازرا که نانی سه سال له
 لوی بهرینه بهرینه بهرینه
 که جی بهرینه بهرینه بهرینه
 هم بهرینه بهرینه بهرینه
 رهی چیه بهرینه بهرینه بهرینه
 بنون
 رهوش ورا مانجی غزته که مان
 لهیش بهرینه بهرینه بهرینه
 وقلم لهه بهرینه بهرینه بهرینه
 اجاره ی سیاستمان نیه وله سیاست
 هوانیشمان له بارانیه ناتوانین مقالا
 تی سیاسی بهرینه بهرینه بهرینه
 بو جسته جری چاره بهرینه بهرینه
 بهرینه بهرینه بهرینه بهرینه
 وکلیلی هم که نخبه یی مراده لهه بهرینه
 وله جیوه خوریندن بهرینه بهرینه
 هر ی علمه خوزگه بهرینه بهرینه
 و مدتی حیات وری وشوین وتر
 جهی حال یشاعر وادبیه کانه مانی
 کوته کردوه وتا ایستاسلم و
 کوردی ونالی وزور شاعری ناو
 دارمان نازانین چین وکوپنده وین
 وچهند ژیاون

آموښتګاری آیینی

رڼوي کڅېره مرګی له پیره
اصلاح به علمه نه ک. هر به پیره
زوراني له گل نه فستا بګره
که، نه ت خست نه ت خا، کداته بګره
زور زاني له روی کتیب کله اګری
خو، کرده وی چا ک فلات و اګری
چاوت له چا کي دژمنت نه بی
له، زستان شهی له پیران نه بی
خیال مه ده، هر عیې خه لکي
عیې خوت زاني زانه به کله لکي
له کڅګودا زور هل مه ده ری
ډاډه زور بیلی نه ت کته ده ری
دورین له لښی، دهرمان نه کری
برینی زبان جهرګت نه بری
ژباړت بیلی، هر ت ده حه ته
په دژبان له او قوما نه بګره ته
هو ګووی وزبانی دراوه به تو
دوی به، ویکې بیلی له هر خو
هر له اواره هه تا بیانی
شمل و تو بیکي هه تا نه توانی
سپینی حتی ناست کدو ته هر
نویزی شهوات، دروازه دهر

چرګو حق الله خوالی نه پوری
خه لک وازنایی له لکه تو زی
تازه باکونه قرضی لی مه ده
نه ت ګیرنه ده له ریګی مکه
امرو که هه لسا ی له خو روانه
نوی دوی دوی دیت خو ده افسانه
که واپو پشه ی ده وی ده ورانه
عورت به خو و خیال زانه
پر دوز نه ویش کدای له دهر ها
نه ولا له کیس خوت مه ده نامه ردا
شریت کشتی ده ریای حقیقت
ناخدای لای خوی پری طریقت
که به ری پراستا رویت ګوم نای
نه بګرته منزل هر چه ده نه بیانی
چه ندخوشه باری شانت قورس نه بی
ریګاښت راست بی ترس ورس نه بی
مادام هره ده روی مال به بی دبی
نم زده به ی ایل بوکی ده کړی
بومیردی ژیت خوښت نامراد
میقروبی شره میرات بو اولاد
نامادی بیده له ری بی خدا دا
هر به خیره رنجت نادا به ادا

رڼا بڼه

اخه جاو

دوستیکان هه به تانی جوانی
تی به ویوه وچله برده ته هر و
سهر و ګو، پلاکي وک آسمان له
تو زی آر دا بوز هه لګه راوه وچونکه
مه بی می یازی نیه، خوی قیت نا
قانه ده کلی له سالی ژباړی به پیر تر
نه یزی پیری به ریګوت هه لام
کلاوه کي دګرت سهری ده ر
کدوت پیر بکي ووشک پیر نه کد تر
پیر به ویم بیاهات موقی بکي باش
و ګر ده رای بکي ریک و پیک و مالو
آشچی و فرش و فروش و او تو وویل
وتله ون وراډو بی هه به به وانه
ویم ګرت بی پیر واپیر بوی
بوچ ژنی نای بیی اورو له حیانی
بشر دا ده ر که توه بکي که کدو ته
ساله وه وهری کدو ته نوی خدمتی
بکری هیچ که سی نای به ژنیک
که چی وګان بکي پک و تمیز و له نه
خوشی بیکدا داسورانه به ژو سر
پوه دانیش و چاری له مال و خیره
بی به پیر و روا و له خوشیا هاو
ده بی و له خفه تا هاو غم خو، له
اسا هه بیکری ایه که اسلامین
وله آینه که ما (انسا کور) مه به و
(لار هبایه فی الاسلام) مان بی ییو
راوه البته نم ګر زه رانی نه نه بی به
باش نیه و خیالیکه بو قوم که اساسی
بقای کثات و قومیت به ژن هینان
ویندل بی ګان دنده و غایه له مهیش

که خوا ری بی مشا ثلاث و ده بی
داوین هر بوسل و نه توه و اولاد
تو خوتوه نه توه اولاد چند
شیرینه که به سدا ل به خله خل، هه
به ردمی باوګر، پایکایت و بهر پاته
نه و شکر توه که کی نه بی (نه تانه) چه ند
خوشه نه خوازه لا وده چاخ کوویر
به بی همدل ته نګی و بهر چاوت نه بکي
وچروکی و ګم ده سنده بیه که مر
دیش له جهان نازی ګرمه و جاحی
کوویر نه بی توه تو خوا هیچ مدلتا
نایه کله کولان ګری و ناموشوی
مالانی دوت بی بیکانه ماندو بیت
وروت کرده مالی خوت دهر ګات
لی کرایوه و راجه و ده بی بکي غنا
وی و مسرین بکي هاسری و هه او
حیانی به بیجای رونی رفیه بی بکي
ګیانی گیانی پوه بیت به پیر توه
خو نه ګر خوا پیدا به خرنګی پاو
نوه بیچره فرشته پک به پاره، بار
طری هه لدا ده ست بګانه ملت
بیکرش به سنگنه ده هر چی خه
و خه نه تی جهانیت هه به له دلی دهر
چی له وه خوشتره هه روا به،
خیالاته خوشانه (ګنم ګردی ده)
ګرت تازنجیره ی دلخوشی و قلم
تا هم برپاوه نه و دایه قفا ی بیک
نین وتی اوخ تا ابستا هم زانیه
شاعریکي خایه رور و تفرده ده
وای ...
منیش زور چار نه ازم هانو
به خیالاتی دوسمانم راوارده

